

пакъ шава, а и да замръзне нѣколко врѣме пакъ оживѣа. Напишѣте една таблица за всички-тѣ животни, които изучихте. Прѣговорѣте всичко, што сте изучили.

Я б ъ л к а.

Въ наша-та градина има една стара, голѣма и клончеста ябълка. Корень-тъ ѝ е дълбоко въ земя-та, а надъ земя-та се издига дебело *дъниште*, обвито съ сива распукана *кора*. Камъ връхъ-тъ дъниште-то се дѣли на дебели *клонѣ*, клонѣ-тѣ се дѣлятъ на *вѣйки*, вѣйки-тѣ на тънки малки младочки, а на младочки-тѣ треперятъ *листа*, като зелени пеперуди. Есенъ листа-та пожълтѣватъ и окапватъ, а на младочки-тѣ остановатъ прѣзъ всички-та зима само едни малки и твърди *пжпки*.

Всичка-та зима ябълка-та стои гола; нъ пролѣтъ, кога припече слънце и се стопи снѣгъ-тъ, корень-тъ на ябълка-та засуче отъ влажна-та земя хранителенъ сокъ. Сокъ-тъ трѣгне по дъниште-то нагорѣ, отива по клонѣ-тѣ, вѣйки-тѣ и младочки-тѣ, и земе да налива пжпки-тѣ, които сж седѣли заспали цѣла зима. Пжпки-тѣ се надуватъ и омекватъ; луспици-тѣ имъ се растворятъ и подъ тѣхъ се развижатъ зелени листца и бѣлъ-червенъ цвѣтъ. Кога прѣцвѣти цвѣтъ-тъ, на мѣсто-то му се покажатъ малки, зеленикави ябълчици, които наричаме *завръзъ*. Прѣзъ лѣто-то ябълки-тѣ нарастноватъ, пожълтѣватъ, почервенѣватъ, и на есенъ, всички-та ябълка увисне отъ узрѣлъ и сладкъкъ плодъ. Кога почърнѣжатъ сѣмки-тѣ на ябълка-та, показова, че ябълки-тѣ сж узрѣли, и зиматъ да капятъ по земя-та; тогава ги обиратъ или ги отръсватъ. Есенъ листа-та пакъ зиматъ да пожълтѣватъ и да капятъ, а прѣзъ зима-та остановатъ на